

PETER MICHAEL'S
LANGE WEG NAAR MILAAN

'Geef die jongen gewoon een kans'

Vechten, overleven, het is wat Peter Michael beter kan dan wie dan ook. Vijf wereldtitels in uitgerekend de afvalkoers op de skeelers tonen dat aan; doorgaan waar anderen stoppen om als 'last man standing' juichend over de streep te komen. Nu knokt hij zich richting de eindstreep van zijn carrière, met als doel in 2026 een olympische medaille te behalen in Milaan. Het is helaas een strijd die Peter Michael niet alleen op het ijs uitvecht. >

In april dit jaar leek na een moeilijke periode de boel weer aardig op de rails te staan voor de opgeruimde Nieuw Zeelander. Het lek was boven na een ongekend moeilijk seizoen: door longcovid kwam hij letterlijk in ademnood, maar door long trainingen en een behandelplan van sportarts Karin Top wist hij zijn longcapaciteit weer op het oude niveau terug te brengen en uiteindelijk zelfs te vergroten, vertelt vriend en manager Andries Goud als hij terugblijkt op die periode. “Peter’s prestaties waren afgelopen seizoen niet op niveau vanwege deze ademhalingsproblemen. Longcovid heeft zijn middenrif beschadigd. Hij is daarvoor behandeld en binnen drie weken zagen we een substantieel verschil. Aan het begin van het seizoen kon hij nog geen marathon uitrijden, maar binnen de eerste drie weken van zijn behandeling reed hij naar een twaalfde plaats en kort daarna reed hij naar een aantal top 10-posities. Ook volgden goede resultaten bij de World Cups in Salt Lake City, Quebec en vooral in Calgary, waar hij flinke vooruitgang liet zien. Zozeer dat Gerard van Velde me apte: ‘Wow, Peter zit op 10 seconden van Patrick Roest!’” Op het WK afstanden volgde de kers op de taart met een zesde plek op de mass start.

Geen vuiltje aan de lucht, zo leek het, maar daar dacht de Nieuw-Zeelandse schaatsbond anders over, vertelt Goud nog altijd verontwaardigd. “In april werd ons nog verteld dat Peter financiering zou krijgen via het High Performance Sport NZ – Tailored Athlete Pathway Support (TAPS).” Daarmee waren de randvoorwaarden gecreëerd en kon Peter zich volledig richten op zijn sportieve prestaties. Begin juni kregen we plotseling een e-mail van de Nieuw-Zeelandse bond waarin stond dat Peter geen financiering meer kreeg. De financiering die is gebaseerd op prestaties bij toevenementen moest helemaal opnieuw worden aangevraagd. Op wereldkampioenschappen gaat het om een plaats in de top 8. Dat is extreem moeilijk, er kan immers van alles gebeuren, zoals Peter’s diskwalificatie op de mass start. Hij zou in een vorige wereldbeker een zesde plaats hebben behaald en daarmee in aanmerking komen voor financiering. Maar zijn resultaat werd om discutabele redenen geschrapt. Nog los van de teleurstelling op dat moment is de impact enorm. In plaats van je te kunnen richten op je

sportieve prestaties, ben je weer druk met het creëren van de juiste randvoorwaarden om je ultieme doel te kunnen bereiken. En dat midden in de zomer, waarbij je eigenlijk alleen vooruit kijkt naar de winter.”

Peter was in de veronderstelling dat hij financiering zou krijgen uit Nieuw Zeeland. De tijd die daarmee verloren ging, had hij goed kunnen gebruiken om op zoek te gaan naar alternatieven. “Er liepen gesprekken met een commerciële langebaanploeg, want er was een kleine kans dat Peter, vanwege zijn goede relatie met de schaatsers die daar al rijden, daarbij kon aansluiten. Door allerlei regels over internationale schaatsers en beperkingen binnen het team ging dat helaas niet door. Omdat financiering was geregeld, is toen geen verdere actie ondernomen om op zoek te gaan naar een langebaan ploeg en heeft Peter besloten voor marathonploeg Team A6, waar hij nu ook al voor rijdt, te blijven rijden.

Er was nog een idee om Peter wel met de langebaanploeg op het ijs mee te laten trainen. Ook dat stuitte op regelgeving, waarbij het erop neerkomt dat hij onderdeel moet zijn van het team en een salaris moet ontvangen. In juli keerde het tij zich enigszins, vertelt Andries verder. “Hij ging door en behaalde in de zomer goede resultaten. Ook hielp het besluit van de Nieuw-Zeelandse bond om zijn excellent-beurs van 20.000 NZD (ongeveer 11.000 euro, red.) nog een jaar langer te verlengen. Ondanks dat dit helpt, zijn daar-

“Op die moeilijke momenten waarop je lichaam pijn doet en je geest zegt: stop!, ben ik altijd in staat geweest om gewoon door te gaan”

mee de zorgen voor Peter nog niet voorbij. Om zich te kunnen kwalificeren voor de grote toernooien, wordt hij gedwongen alle World Cups te rijden. En daar hangt een flink prijskaartje aan.”

“Peter wil van kinds af aan al een olympische medaille halen, anders was hij allang gestopt”, vervolgt Andries. “Dat is eigenlijk de enige reden dat hij nog steeds zo actief is. Hij is vastbesloten om alles te doen om die medaille te halen. Het hoeft niet per se goud te zijn, maar zijn droom is om op dat olympische podium te mogen staan. Of het de 5 kilometer, 10 kilometer of massastart is, maakt daarbij niet uit. Hij heeft er alles voor over om deze droom waar te maken. Dat is op zich al een grote uitdaging. Het maakt het echter

nog lastiger als je steeds weer bezig moet zijn met het creëren van de juiste randvoorwaarden in plaats van je te kunnen richten op je sportieve prestaties. Mijn droom is dat Peter nog één keer een kans krijgt om te strijden voor een olympische medaille. “Geef die jongen gewoon een eerlijke kans.” Hij staat altijd klaar om anderen te helpen. Nu wil ik hem graag helpen.”

“Het is geen gemakkelijke opgave”, geeft Peter toe. “Er gebeurt veel achter de schermen. Met Andries, mijn coach Shane Dobbin, maar ook met Josh White en Kerry Hughes (die eveneens uitkomen voor Nieuw-Zeeland red.) Mijn vorm is goed. Het inline-seizoen is uiteindelijk prima verlopen met een 8e plaats in de marathon op het WK in Italië en winst van de Europese lange

afstand inline-titel. Helaas was de marathon in Berlijn een harde strijd, waarbij ik me liet insluiten. In Inzell heb ik vervolgens verschillende races verreden en heb ik veel vertrouwen in de mass start”, zegt hij met overtuiging. De eerste belangrijke test dit seizoen voor Peter is in Japan, waar hij van 15 tot en met 17 november meedoet aan de Four Continents Speed Skating Championships. “Daarna gaan we direct door naar Nagano. Die extra week in Japan werkt in ons voordeel. Dat helpt met acclimatiseren”, zegt hij optimistisch.

Het moet er uiteindelijk toe leiden dat Peter Michael kan gaan meedoen aan zijn laatste Spelen. Dat hij de potentie heeft voor het podium heeft hij in het verleden al talloze keren laten zien. En die twee vierde plaatsen op de Spelen in Pyeongchang zou hij graag willen inruilen voor een podiumplaats in Milaan. Maar dan moet hij wel de kans krijgen, vindt zijn manager Andries Goud. “Als hij gewoon een kans krijgt in een gelijk speelveld, dan kan hij presteren naar vermogen. Iedereen zou gelijk behandeld moeten worden. Zelfs het krijgen van een Nederlandse sponsor is extreem moeilijk. We hebben nu KMC-kettingen als sponsor op het pak, maar de rest is nog steeds open. Hij is bereid om met sponsors en partners te werken, hij is bereid om met mensen te gaan fietsen. Als een bedrijf wil dat hij over de Spelen komt vertellen, dan staat hij daarvoor open. Als klanten met hem willen schaatsen, dan zegt hij: great, let's go! Hij trekt altijd media-aandacht. Met wereldbekerwedstrijden praat Erben Wennemars altijd over Peter, hij noemt hem altijd.”

Het is nu zaak voor Peter om het komende seizoen financieel mogelijk te maken, zoals de kosten voor reis, verblijf, trainingen en ijstijd. Uiteindelijk is hij

“Mijn droom is dat Peter nog één keer een kans krijgt om te strijden voor een olympische medaille”

structureel het meest gebaat bij sponsoring, vertelt Andries. “We kregen gelukkig hulp van Arjan van MMSKATE & Free-Wheel, die Peter de afgelopen jaren heeft ondersteund met schaatsmateriaal. En KMC & KMC Go Wax zijn inmiddels sponsor en stelden hem dankzij hun samenwerking met Ridley Bicycles een racefiets tot zijn beschikking. Daarnaast is Peter altijd bereid om de jongere generatie schaatsers te helpen. Hij heeft als trainer bij Skeelerclub Oost Veluwe in Heerde gewerkt en deed schoolbezoeken om jongere kinderen te motiveren. Peter staat open voor samenwerking en partnerschappen met sponsors en is bereid om beschikbaar te zijn voor gesprekken of teamuitjes, zoals een schaats- of fietstocht”, zo somt Andries op.

“Het gaat nu veel beter dan eerder, maar ik maak me nog wel zorgen of ik de kans ga krijgen om mijn droom te verwezenlijken”, zo vat Peter de hele situatie op dit moment samen. “Maar ik vertrouw Andries, hij heeft een grote last van mijn schouders genomen. Dat is echt heel fijn. Ik kan me nu focussen op mijn sportieve prestaties. Het voelt goed dat ik veel werk heb verzet. Het is zwaar, maar het is wat het is, dus ik ga gewoon door”, zegt hij strijdvaardig. “Op die moeilijke momenten waarop je je lichaam pijn doet en je geest zegt: stop!, ben ik altijd in staat geweest om gewoon door te gaan. Nu heb ik nog meer redenen om dat te doen. Al was het maar om mijn punt te maken.”

AG®.nl
GROOTINAUTOS.NL